Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deseti senat)

z dne 4. julija 2019*

„Pritožba – Znamka Evropske unije – Uredba (ES) št. 207/2009 – Postopek z ugovorom – Člen 8(1)(b) – Zahteva za registracijo figurativne znamke, ki vsebuje besedni element ‚Fl' – Ugovor imetnika figurativne znamke, ki vsebuje besedni element ‚fly.de' – Zavrnitev – Podobnost znakov – Prikaz v standardni pisavi v *Biltenu o blagovnih znamkah Evropske unije* – Verjetnost zmede"

V zadevi C-99/18 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 12. februarja 2018,

FTI Touristik GmbH s sedežem v Münchnu (Nemčija), ki jo zastopa A. Parr, Rechtsanwältin,

pritožnica,

druge stranke v postopku so:

Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata D. Walicka in D. Botis, agenta,

tožena stranka v postopku na prvi stopnji,

Harald Prantner, stanujoč v Hamburgu (Nemčija),

Daniel Giersch, stanujoč v Monacu (Monako),

ki ju zastopa S. Eble, Rechtsanwalt,

intervenienta na prvi stopnji,

SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi C. Lycourgos, predsednik senata, M. Ilešič (poročevalec) in I. Jarukaitis, sodnika,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: nemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Družba FTI Touristik GmbH s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 30. novembra 2017, FTI Touristik/EUIPO – Prantner in Giersch (Fl) (T-475/16, neobjavljena, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2017:856), s katero je to zavrnilo njeno tožbo za razveljavitev odločbe petega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 16. junija 2016 (zadeva R 480/2015-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo FTI Touristik ter Haraldom Prantnerjem in Danielom Gierschem (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

2 Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1) je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 (UL 2015, L 341, str. 21), ki je začela veljati 23. marca 2016. Uredba št. 207/2009, kakor je bila spremenjena, je bila z učinkom od 1. oktobra 2017 razveljavljena in nadomeščena z Uredbo (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1). Vendar se ob upoštevanju datuma vložitve zadevne zahteve za registracijo, in sicer 7. oktobra 2013, ki je odločilen za opredelitev upoštevnega materialnega prava, za ta spor uporabljajo materialnopravne določbe Uredbe št. 207/2009.

3 Člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 je določal:

„Ob ugovoru imetnika prejšnje znamke se znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira v naslednjih primerih:

[…]

(b) če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo blagovno znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo blagovne znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja blagovna znamka; verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo blagovno znamko.“

Dejansko stanje in sporna odločba

4 Dejansko stanje in vsebina sporne odločbe sta povzeta v točkah od 1 do 15 izpodbijane sodbe, kot sledi:

„1. Intervenienta, H. Prantner in D. Giersch, sta 7. oktobra 2013 pri [EUIPO] vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije na podlagi Uredbe [št. 207/2009].

2. Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je ta figurativni znak:

3. Proizvodi in storitve, za katere se je zahtevala registracija, spadajo v razrede 16, 39 in 43 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in glede vsakega od teh razredov ustrezajo temu opisu:

   – razred 16: ‚Tiskovine; fotografije; pisarniški material; zavijalni materiali; publikacije; knjige; učbeniki; zloženke; informativni dopisi; albumi; časopisi; revije in periodični tisk; vozovnice, kuponi; kuponi in potne listine; izkaznice; etikete; plakati, razglednice, koledarji, agende in časopisi; material za učenje‘;

   – razred 39: ‚Prevoz; organizacija potovanj; potovalne informacije; zagotavljanje parkirnih mest za vozila; prevoz blaga in potnikov po zraku, kopnem, morju in železnici; storitve letalskih družb in špedicijske storitve; storitve prijave na let na letališču; organizacija prevoza potnikov, blaga in potovanj po cesti in morju; storitve letalskih družb; oddaja prtljage; storitve pretovarjanja in tovornega prometa; organiziranje, upravljanje in zagotavljanje križarjenj, izletov in počitnic; zakup zrakoplovov; najem zrakoplovov, osebnih vozil in čolnov; storitve prevoza s taksijem; avtobusne storitve; storitve voznikov; avtobusni prevozi; storitve vlakov; storitve letaliških povezav; storitve parkiranja na letališčih; storitve parkiranja zrakoplovov; spremstvo potnikov; storitve potovalnih agencij; svetovalne, posvetovalne in informacijske storitve za vse zgoraj navedene storitve; zagotavljanje informacij o prevoznih storitvah; zagotavljanje spletnih potovalnih informacij; rezervacija potovanj prek računalniških podatkovnih baz ali prek spleta‘;

   – razred 43: ‚Gostinske storitve, pijača in začasna nastanitev; storitve restavracij in barov; storitve priprave in dostave hrane; storitve počitniških nastanitev; storitve rezervacije restavracij in počitniških nastanitev; storitve hotelov in/ali restavracij; storitve rezervacij v zvezi z upravljanjem hotela‘.

4. Prijava znamke Evropske unije je bila objavljena v *Biltenu o blagovnih znamkah Evropske unije* št. 225/2013 z dne 26. novembra 2013.

5. Tožeča stranka, družba FTI Touristik […], je 26. februarja 2014 na podlagi člena 41 Uredbe št. 207/2009 (postal člen 46 Uredbe 2017/1001) vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke za proizvode in storitve, navedene v točki 3 zgoraj.

6. Ugovor je temeljil na tej prejšnji figurativni znamki Evropske unije:

za proizvode in storitve iz razredov 16, 39, 41 in 43, ki za vsakega od teh razredov ustrezajo temu opisu:

– razred 16: ‚Tiskovine, zlasti katalogi, prospekti, informativno gradivo; pisarniški predmeti (razen pohištva); material za učenje in poučevanje, vključen v razred 16; globusi, atlasi; papir, karton in izdelki iz teh materialov (vključeni v razred 16); pisarniški material; zavijalni materiali iz umetnih snovi, vključno s plastičnimi vrečkami, vključeni v razred 16, plastični ovitki, zlasti za potne listine‘;

– razred 39: ‚Prevoz, vključno s posredovanjem in dajanjem prevoznih sredstev v najem; načrtovanje, organizacija, rezervacija in posredovanje pri potovanjih, vključno z uporabo elektronske opreme; turistične storitve, vodeni ogledi mest, spremstvo potnikov; prevozne in potovalne informacije, vključno z uporabo elektronske opreme‘;

– razred 41: ‚Izobraževanje; usposabljanje; animacija in zabava; športne in kulturne dejavnosti; storitve za prosti čas; objava in založništvo tiskovin in z njimi povezanih elektronskih medijev (vključno s CD-ROM-i in interaktivnimi zgoščenkami); izposoja filmov, videoposnetkov ter filmskih in radijskih posnetkov, televizijskih sprejemnikov, športne opreme; organiziranje in izvajanje konferenc, kongresov, simpozijev, srečanj in seminarjev‘;

– razred 43: ‚Rezervacija nastanitev; storitve nastanitve; gostinske storitve in začasna nastanitev; posredovanje pri začasnih nastanitvah ter priprava hrane v restavracijah in hotelih, vključno s posredovanjem pri nastanitvah in počitniških domovih‘.

7. Kot razlog za ugovor je bil naveden razlog iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe 2017/1001).

8. Oddelek za ugovore je 3. februarja 2015 ugovoru ugodil in zavrnil prijavo znamke za vse zadevne proizvode in storitve.

9. Intervenienta sta 26. februarja 2015 zoper odločbo oddelka za ugovore pri EUIPO vložila pritožbo na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 (postali členi od 66 do 71 Uredbe 2017/1001).

10. Peti odbor za pritožbe pri EUIPO je s [sporno odločbo] razveljavil odločbo oddelka za ugovore.

11. V točki 19 [sporne] odločbe je najprej navedel, da so zadevni proizvodi in storitve namenjeni tako širši kot specializirani javnosti ter da bi se bilo treba opreti na tisti del javnosti, ki je najmanj pozorna, in sicer širši javnosti, ki izkazuje povprečno pozornost. Dalje je v točki 20 [sporne] odločbe menil, da je upoštevno ozemlje za oceno verjetnosti zmede celotna Evropska unija, nato pa pojasnil, da bi bilo treba ugovoru ugoditi tudi, če bi verjetnost zmede obstajala samo v eni državi članici.

12. Glede primerjave proizvodov in storitev je [peti] odbor za pritožbe pri [EUIPO] v točki 25 [sporne] odločbe potrdil sklep oddelka za ugovore, ki se pred odborom ni izpodbijal in kot je naveden v točki 24 [sporne] odločbe, in sicer da so zadevni proizvodi in storitve deloma enaki in deloma podobni. Tako je ugotovil enakost proizvodov iz razreda 16, na katere se nanaša prijavljena znamka, in proizvodov prav tako iz tega razreda, ki so zajeti s prejšnjo znamko. Ugotovil je tudi

enakost storitev iz razreda 39, na katere se nanaša prijavljena znamka, in storitev iz istega razreda, ki so zajete s prejšnjo znamko, razen storitev ‚zagotavljanja parkirnih mest za vozila; storitev parkiranja na letališčih; storitev parkiranja zrakoplovov‘, ki so bile opredeljene kot storitve, podobne storitvam ‚prevoza‘ iz prejšnje znamke. Nazadnje je menil, da so vse storitve iz razreda 43 prijavljene znamke enake tistim iz istega razreda prejšnje znamke, razen ‚storitev rezervacij restavracij in počitniških nastanitev‘, ki naj bi bile podobne ‚storitvam začasne nastanitve in gostinskim storitvam‘ iz prejšnje znamke.

13. [Peti] odbor za pritožbe pri [EUIPO] je prav tako preučil nasprotujoča si znaka in v točki 32 [sporne] odločbe ugotovil, da si na vizualni ravni nikakor nista podobna. Na fonetični ravni je v točkah 33 in 34 [sporne] odločbe v bistvu menil, da za javnost, ki ne pozna angleškega izraza ‚fly‘, nasprotujoča si znaka nista podobna. Za potrošnike, ki poznajo angleško besedo ‚fly‘, obstaja fonetična podobnost, če prijavljeno znamko povezujejo z besedo ‚fly‘. Vendar naj bi bilo to malo verjetno, ker na eni strani obstaja velika razlika med črko ‚y‘ in stiliziranim srcem v prijavljeni znamki in na drugi strani ni običajno, da se črka ‚y‘ nadomesti s simbolom srca. Na pomenski ravni je v točkah 35 in 36 [sporne] odločbe v bistvu menil, da za javnost, ki ne pozna angleškega izraza ‚fly‘, nasprotujoča si znaka nista podobna. Za potrošnike, ki poznajo in razumejo angleško besedo ‚fly‘, obstaja pomenska podobnost, če v prijavljeni znamki prepoznajo besedo ‚fly‘. Vendar naj bi bilo to zanemarljivo iz enakih razlogov, kot so navedeni v okviru presoje fonetične podobnosti.

14. [Peti] odbor za pritožbe pri [EUIPO] je v točki 40 [sporne] odločbe ugotovil, da ima prejšnja znamka za neangleško govoreče potrošnike povprečen svojstven razlikovalni učinek, za angleško govorečo javnost pa majhen svojstven razlikovalni učinek.

15. [Peti] odbor za pritožbe pri [EUIPO] je glede preučitve verjetnosti zmede med nasprotujočima si znakoma v točki 47 [sporne] odločbe ugotovil, da ni verjetnosti zmede. V zvezi s tem je v točki 46 [sporne] odločbe poudaril, da so zaradi izključno opisne narave skupnega elementa fonetične, pomenske in predvsem vizualne razlike med znakoma zadoščale za to, da se z gotovostjo izključi verjetnost zmede, vključno za enake proizvode in storitve.“

Tožba pred Splošnim sodiščem

5 Pritožnica je 26. avgusta 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razveljavitev sporne odločbe, v podporo kateri je navedla en sam tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009. Pritožnica je v bistvu trdila, da je analiza vizualne, fonetične in pomenske podobnosti nasprotujočih si znakov, ki jo je opravil peti odbor za pritožbe pri EUIPO, napačna in da je ta odbor prejšnji znamki zmotno priznal majhen razlikovalni učinek za angleško govorečo javnost, tako da naj med nasprotujočima si znakoma ne bi obstajala nikakršna verjetnost zmede.

6 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi glede primerjave nasprotujočih si znakov na prvem mestu menilo, da je peti odbor za pritožbe pri EUIPO utemeljeno ugotovil, da med prijavljeno in prejšnjo znamko ni vizualne, fonetične in pomenske podobnosti. Na drugem mestu je Splošno sodišče glede razlikovalnega učinka prejšnje znamke presodilo, da je ta odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da ima prejšnja znamka za neangleško govorečo javnost povprečen razlikovalni učinek, za angleško govorečo javnost pa majhen razlikovalni učinek. Na tretjem mestu je Splošno sodišče glede verjetnosti zmede menilo, da pritožnica ni dokazala, da je navedeni odbor za pritožbe napačno zaključil, da med prijavljeno in prejšnjo znamko ni verjetnosti zmede. Splošno sodišče je zato edini tožbeni razlog in tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank v pritožbenem postopku

7 Družba FTI Touristik Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi in

– EUIPO naloži plačilo stroškov.

8 EUIPO Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– družbi FTI Touristik naloži plačilo stroškov.

9 H. Prantner in D. Giersch Sodišču predlagata, naj pritožbo zavrne.

Pritožba

10 Pritožnica v pritožbi navaja en sam pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 in ki je razdeljen na štiri dele. V okviru prvega dela edinega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču prav tako očita, da je kršilo obveznost obrazložitve.

Prvi del edinega pritožbenega razloga

11 Pritožnica s prvim delom edinega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče pri presoji obstoja verjetnosti zmede storilo metodološko napako, ker pri preučitvi podobnosti nasprotujočih si znakov ni upoštevalo prikaza prijavljene znamke v standardni pisavi, kot je naveden v *Biltenu o blagovnih znamkah Evropske unije*. Splošno sodišče naj bi v tem okviru prav tako kršilo svojo obveznost obrazložitve, ker ni preučilo trditve pritožnice, oprte na navedeni prikaz.

12 EUIPO meni, da je prvi del edinega pritožbenega razloga nedopusten, ker pomeni poskus pritožnice, da Sodišču predloži dejanska vprašanja. Ta del naj bi bil vsekakor neutemeljen.

13 Glede dopustnosti prvega dela edinega pritožbenega razloga je treba na eni strani spomniti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba obstoj verjetnosti zmede v javnosti celovito presojati ob upoštevanju vseh upoštevnih dejavnikov obravnavanega primera. Čeprav je presoja teh dejavnikov dejansko vprašanje, ki ni predmet nadzora Sodišča, pa gre pri neupoštevanju vseh teh dejavnikov za napačno uporabo prava in se kot tako lahko navaja pred Sodiščem v okviru pritožbe (sodba z dne 16. junija 2011, Union Investment Privatfonds/UniCredito Italiano, C-317/10 P, EU:C:2011:405, točka 45 in navedena sodna praksa).

14 Na drugi strani je vprašanje obsega obveznosti obrazložitve pravno vprašanje, ki ga Sodišče nadzira v okviru pritožbe (sodba z dne 28. junija 2005, Dansk Rørindustri in drugi/Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, EU:C:2005:408, točka 453).

15 Iz navedenega izhaja, da je prvi del edinega pritožbenega razloga dopusten.

16 V zvezi z utemeljenostjo tega dela je treba najprej zavrniti domnevno kršitev obveznosti obrazložitve, ki naj bi jo storilo Splošno sodišče.

17 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da Splošno sodišče z obveznostjo obrazložitve na podlagi členov 36 in 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ni zavezano k natančni obrazložitvi, ki bi izčrpno in sistematično sledila vsem trditvam strank v sporu. Obrazložitev je lahko tudi implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, na katere se je oprlo Splošno sodišče, Sodišču pa, da ima dovolj elementov za nadzor v okviru pritožbe (sodba z dne 20. septembra 2016, Mallis in drugi/Komisija in ECB, od C-105/15 P do C-109/15 P, EU:C:2016:702, točka 45 in navedena sodna praksa).

18 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je iz točke 43 izpodbijane sodbe razvidno, da je „glede [prikaza] prijavljene znamke v standardni pisavi, objavljenega v *Biltenu o blagovnih znamkah Evropske unije*, in sicer ‚fly', treba poudariti, da presoja fonetičnega vtisa, ki ga ustvarjajo kompleksne znamke, v okviru postopka z ugovorom ne more biti odvisna od tega [prikaza]".

19 Iz tega v nasprotju s trditvami pritožnice sledi, da je Splošno sodišče, ker je menilo, da zadevna presoja fonetičnega vtisa ne more biti odvisna od navedenega prikaza, implicitno, vendar nujno štelo, da ta prikaz ni pokazatelj tega, kako upoštevna javnost zaznava zadevno znamko.

20 Poleg tega pri taki presoji pravo nikakor ni bilo napačno uporabljeno. Kot je Splošno sodišče namreč spomnilo v točki 21 izpodbijane sodbe, je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da je treba verjetnost zmede presojati celovito, glede na to, kako upoštevna javnost zaznava zadevne znake in proizvode ali storitve, in ob upoštevanju vseh upoštevnih dejavnikov v tej zadevi, predvsem soodvisnosti med podobnostjo znakov in podobnostjo označenega blaga ali storitev.

21 Kot pa je Splošno sodišče v bistvu presodilo v točki 43 izpodbijane sodbe, na katero je opozorjeno v točki 18 te sodbe, prikaz figurativne znamke v standardni pisavi v *Biltenu o blagovnih znamkah Evropske unije*, najsi ustreza namenu prijavitelja zadevne znamke ali navedbi EUIPO v tem biltenu, ni upošteven za presojo, kako upoštevna javnost fonetično zaznava zadevna znaka, ki nista enaka njunemu prikazu v standardni pisavi v navedenem biltenu.

22 Iz tega sledi, da je treba prvi del edinega pritožbenega razloga zavrniti.

Drugi del edinega pritožbenega razloga

23 Pritožnica z drugim delom edinega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče, tako kot peti odbor za pritožbe pri EUIPO, pri presoji obstoja verjetnosti zmede storilo metodološko napako. V zvezi s tem je sicer mogoče, da se fonetične podobnosti izničijo z vizualnimi razlikami, tako da kljub fonetični podobnosti ne obstaja nikakršna verjetnost zmede, vendar naj bi bilo treba tako izničenje preučiti glede na presojo obstoja verjetnosti zmede. Če bi se namreč taka preučitev že opravila v fazi primerjave znakov, bi bila podobnost znamk *per se* izključena, ne da bi bilo mogoče upoštevati druge vplive na verjetnost zmede, kot je razlikovalni učinek zadevne znamke ali enakost oziroma podobnost zadevnih proizvodov in storitev.

24 EUIPO trdi, da je drugi del edinega pritožbenega razloga nedopusten, ker se ne nanaša na izpodbijano sodbo, temveč na sporno odločbo. Ta del naj bi bil vsekakor težko razumljiv in neutemeljen.

25 Glede dopustnosti drugega dela edinega pritožbenega razloga je treba poudariti, da pritožnica v nasprotju s tem, kar trdi EUIPO, v pritožbi ni zgolj izpodbijala zakonitosti sporne odločbe, temveč trdi, da je Splošno sodišče v točki 64 izpodbijane sodbe, ne da bi podalo ustrezno obrazložitev, ugotovilo, da si nasprotujoča si znaka nista podobna, s čimer naj bi pri presoji verjetnosti zmede storilo metodološko napako. Drugi del edinega pritožbenega razloga je zato dopusten.

26 Glede utemeljenosti tega dela je treba ugotoviti, da je navedeni del oprt na napačno razlago izpodbijane sodbe.

27 V zvezi s tem zadošča opozoriti, prvič, da je Splošno sodišče v točki 64 izpodbijane sodbe ugotovilo, da „utemeljitev tožeče stranke v zvezi z verjetnostjo zmede temelji na zmotnem prepričanju, da bi moral [peti] odbor za pritožbe pri [EUIPO] ugotoviti, da sta nasprotujoča si znaka zelo podobna, ker imata za večino potrošnikov skupni besedni element ‚fly'", pri čemer je v zvezi s tem napotilo na točke od 26 do 57 navedene sodbe. Na podlagi tega je v točki 65 navedene sodbe zaključilo, da pritožnica ni dokazala, da je ta odbor za pritožbe napačno ugotovil, da ne obstaja verjetnost zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009. Splošno sodišče je tako v točki 64 izpodbijane sodbe v bistvu zgolj ugotovilo, da je navedeni odbor za pritožbe utemeljeno ugotovil, da v obravnavanem primeru ni verjetnosti zmede.

28 Drugič, iz teh točk od 26 do 57 in zlasti točk od 30 do 36 izpodbijane sodbe, ki se nanašajo na vizualno podobnost nasprotujočih si znakov, iz točk od 41 do 44 te sodbe, ki se nanašajo na fonetično podobnost teh znakov, in iz točk od 49 do 51 navedene sodbe, ki se nanašajo na pomensko podobnost navedenih znakov, prav tako ni razvidno, da bi se Splošno sodišče pri presoji podobnosti zadevnih znakov oprlo na „izničenje" fonetične podobnosti zadevnih znakov z njihovo vizualno različnostjo.

29 Zato je treba drugi del edinega pritožbenega razloga zavrniti.

Tretji del edinega pritožbenega razloga

30 Pritožnica v tretjem delu edinega pritožbenega razloga nasprotuje presoji iz točke 42 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče razsodilo, da glede na to, da prejšnja znamka vsebuje element „.de", med zadevnima znakoma ni fonetične podobnosti, saj se je prejšnja znamka zaradi tega elementa vedno izgovarjala v več zlogih. S tem naj bi namreč Splošno sodišče temu elementu dodelilo prevladujoči značaj pri celotnem vtisu, ki ga ustvarja prejšnja znamka, čeprav naj bi imela vrhnja domena le funkcionalen pomen in se ji torej načeloma ne bi mogel priznati tak značaj.

31 EUIPO trdi, da tretji del edinega pritožbenega razloga ni utemeljen.

32 Poudariti je treba, da je Splošno sodišče v točki 42 izpodbijane sodbe navedlo, da „[n]e obstaja prav velika verjetnost, da upoštevna javnost zazna črko ‚y' v figurativnem elementu prijavljene znamke. Kot je razvidno iz točke 34 zgoraj, obstaja na eni strani velika razlika med črko ‚y' in simbolom srca v prijavljeni znamki, na drugi strani pa ni običajno, da se črka ‚y' nadomesti s takšnim simbolom. Poleg tega, če se predpostavi, kot trdi tožeča stranka, da potrošnik prepozna črko ‚y' v stiliziranem simbolu srca, bi bilo fonetično ujemanje med besednima elementoma ‚fly' v vsakem od nasprotujočih si znakov zmanjšano zaradi prisotnosti besednega elementa ‚.de' v prejšnji znamki. Vendar tožeča stranka ne podaja nobene trditve, s katero bi omajala presojo [petega] odbora za pritožbe pri [EUIPO] iz točke 33 [sporne] odločbe glede izgovarjave tega besednega elementa in v skladu s katero se ime prejšnje znamke vedno izgovori v več zlogih, pri čemer se njihovo natančno število razlikuje glede na jezikovna pravila posameznih nacionalnih jezikov".

33 Kot je razvidno iz točke 42 izpodbijane sodbe, temelji presoja Splošnega sodišča na ugotovitvi, da na eni strani obstaja velika razlika med črko „y" in simbolom srca v prijavljeni znamki, na drugi strani pa ni običajno, da se črka „y" zamenja s takim simbolom, pri čemer verjetnost, da upoštevna javnost zazna črko „y" v figurativnem elementu prijavljene znamke, ni prav velika. Takšna presoja ob tem, da pritožnica v obravnavanem primeru ne zatrjuje izkrivljanja dejstev, ni pravno vprašanje, ki bi bilo kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (glej zlasti sodbo z dne 2. septembra 2010, Calvin Klein Trademark Trust/UUNT, C-254/09 P, EU:C:2010:488, točka 49 in navedena sodna praksa).

34 V zvezi s tem je Splošno sodišče zgolj podredno, če bi potrošnik v stiliziranem simbolu srca prepoznal črko „y", menilo, da bi bilo fonetično ujemanje med besednima elementoma „fly" v vsakem od nasprotujočih si znakov zmanjšano zaradi prisotnosti besednega elementa „.de" v prejšnji znamki.

35 Očitki v zvezi z obrazložitvijo, ki je v izpodbijani sodbi navedena zaradi celovitosti, pa ne morejo povzročiti razveljavitve te sodbe (sodba z dne 6. septembra 2017, Intel/Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632, točka 63 in navedena sodna praksa).

36 Iz tega sledi, da je tretji del edinega pritožbenega razloga brezpredmeten.

Četrti del edinega pritožbenega razloga

37 V četrtem delu edinega pritožbenega razloga pritožnica trdi, da intervenienta na prvi stopnji simbol srca v prijavljeni znamki zagotovo dojemata kot črko „y“, saj naj bi v vseh ostalih znamkah Evropske unije, katerih imetnika sta, simbol srca – kot v obravnavanem primeru – nadomeščal črko „y“. Prav tako naj bi bilo iz spletnega mesta, ki ga upravlja imetnik prijavljene znamke, razvidno, da želi ta imetnik s simbolom srca uporabiti nadomestek za črko „y“.

38 EUIPO izpodbija dopustnost četrtega dela edinega pritožbenega razloga, ki naj bi bil zgolj navedba dejanskega stanja. Ta del naj bi bil vsekakor neutemeljen.

39 V zvezi s tem je treba spomniti, da je v skladu s členom 256(1) PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je torej edino pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev ter presojo dokazov. Presoja dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki ga nadzira Sodišče v okviru pritožbe (glej zlasti sodbo z dne 2. septembra 2010, Calvin Klein Trademark Trust/UUNT, C-254/09 P, EU:C:2010:488, točka 49 in navedena sodna praksa).

40 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da pritožnica v četrtem delu edinega pritožbenega razloga zgolj izpodbija dejansko analizo, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točki 42 izpodbijane sodbe.

41 Četrti del edinega pritožbenega razloga je zato nedopusten.

42 Ob upoštevanju vseh navedenih preudarkov je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

43 Člen 137 Poslovnika Sodišča, ki se na podlagi člena 184(1) uporablja tudi v pritožbenem postopku, določa, da končna sodba ali končni sklep vsebuje odločbo o stroških. V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se za pritožbeni postopek uporablja prav tako na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

44 Ker je EUIPO predlagal, naj se plačilo stroškov naloži pritožnici, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške EUIPO. Ker H. Prantner in D. Giersch glede stroškov nista podala nobenega predloga, nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Družbi FTI Touristik GmbH se naloži, da poleg lastnih stroškov nosi tudi stroške Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).**

3. **Harald Prantner in Daniel Giersch nosita svoje stroške.**

Podpisi